

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петък. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ пощенскы тилбры (пулове) 32 гроша, а въ кайме 35 гроша за годинъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣствяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, ДЕКЕМВРІЙ 10, 1876.

Брой 50.

ИЗВѢСТІЕ.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

«Зорница» ще ся издава прѣзъ идущъ-тъ годинъ на сѣщъ-тъ цѣнѣ, т. е. едно бѣло меджидіе и половина. Спомоществованія ся примать всякога, но трѣбва да ся прѣдплатятъ само до край-тъ на Іуній или до край-тъ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни ся пращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ пощенскы тилбры и въ кайме; по настоящему цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ тилбры е 32 гроша и въ кайме 35 гроша. Цѣна-та ся приима за 103 гр.

Въ мѣста-та дѣто имама настоятели цѣна-та за частны лица, които искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особнякъ врьскѣ, ще е 5 гроша повече за всякоя врьскѣ. Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове ся испращатъ въ единъ врьскѣ, не ще ся изискватъ 5-тъ гроша въ прибавленіе, ако и да има други настоятели въ сѣщъ-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да сж прѣдплатены.

Това правило ще ся държи строго.

Всякой, който иска, може да стане настоятель; и който ни събере и испрати десетъ или повече спомоществованія, има право да задържа за себе си сдиж десетъ часть.

Освѣнъ десятъкъ-тъ, ний ще испращамъ по единъ особенъ листъ на всякой настоятель, които ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, по два на всякой който ни испрати повече отъ 25, по три на всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущъ-тъ годинъ, ний молимъ всякого едного отъ настоятели-тъ си да ни яви найкъсно до Рождество Христово, около по колко листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣбва да ся испращатъ до Редакціѣ-тъ въ Американъ-Ханъ, и въ всякой случай трѣбва да сж прѣдплатены, защото другояче тѣ не ще ся примать.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно періодическо списаніе назначено особно за млади-тъ, ще сѣдѣва да ся издава и прѣзъ идущъ-тъ годинъ. Цѣна-та ѣ за единъ годинъ ще е 5 гроша чисти пары, т. е. една четвъртъ отъ бѣло меджидіе. Горѣспоменѣти-тъ законни за Седмичнѣ-тъ Зорницѣ ся отпосятъ и за мѣсечнѣ-тъ.

Д-ръ Ригсъ ще сѣдѣва да доставя по единъ пѣсень заедно съ ноты-тъ за всякой брой.

ИСУСЪ ХРИСТОСЪ Е БЫЛЪ БОЖЕСТВЕНЪ УЧИТЕЛЬ.

Исусъ Христосъ е прогласилъ себе си за видѣлиж-тъ на свѣтъ-тъ. Той е прѣдставилъ себе си като единъ божественъ учитель, пратенъ отъ Бога да просвѣти свѣтъ-тъ. Прѣзъ животъ-тъ си той ходилъ по градове-тъ и села-та въ отечество-то си за да поучава народъ-тъ, и къмъ край-тъ на животъ-тъ си той е заповѣдалъ на ученицы-тъ си да поучаватъ всички-тъ народы. Прочее, за да можемъ да рѣшимъ право кой е былъ Исусъ Христосъ, нужно е да испытамы какъвъ учитель е былъ той и каквы сж были учения-та му; и онѣзи, които внимателно и безпристрастно изсѣдватъ този прѣдмѣтъ, ще ся убѣдятъ че Исусъ Христосъ толкозъ ся е отличавалъ отъ всички-тъ други учители въ свѣтъ-тъ, щото той трѣбва да ся нарича *Божественъ Учитель*.

1. *Исусъ Христосъ ся е отличилъ отъ други-тъ знамениты учители по начинъ-тъ по който той ся е приготвилъ за учитель.*

Извѣстно е че най-знаменити-тъ учители на древность-тъ сж ся приготвяли за учители; тѣ прѣди да начѣтъ да поучаватъ, сж прѣминували много години съ най-учены-тъ мѣжіе на тѣхно-то врьме. Отъ всички-тъ древни учители Сократъ, може-бы, най-малко ся е ползувалъ отъ учения-та на други-тъ; по той най-напрѣдъ прѣдставилъ себе си като ученикъ. Прѣди да начѣ да поучава други-тъ, той е посѣщавалъ онѣзи, които е считалъ за по-учены отъ себе си, и е ималъ много споменія съ отличны-тъ философы на онова врьме. Трѣбва да ся забѣлѣже още за Сократа че той, като ся отчаалъ че не ще може да достигне до истинны-тъ относително за онзи свѣтъ, ограничилъ е учения-та си по вѣчето въ истинны-тъ които ся отпосятъ на този свѣтъ.

Платонъ, прѣди да почне да поучава публично, е былъ за нѣколко години ученикъ на Сократа, и послѣ е прѣмнилъ около 10 години въ странство. Той е посѣтилъ Евклидовъ-тъ школъ въ Мегарѣ, и отпослѣ е отишелъ въ Киренсѣ, Египетъ и Сициліѣ. Въ Грыкы-тъ градове на долижъ Италиѣ той е изучилъ по-свършено Платоновъ-тъ философіѣ. По този начинъ Платонъ ся е приготвилъ да учи други-тъ.

Аристотель ся е училъ за малко врьме въ Малъ Азіѣ, по отпослѣ е отишелъ въ Аѣнѣ и е станѣлъ ученикъ на Платона, и тѣй ся е приготвилъ да поучава народъ-тъ.

По какъ ся е приготвилъ Исусъ Христосъ да стане учитель на свѣтъ-тъ? Той е былъ Іудеинъ, по Іудей-тъ

не сж ся отличавали по учение. Тѣ не сж имали такыва обширны възглаго, които да ги направятъ способны за учители на цѣлый-тъ свѣтъ. Исусъ прѣди да почне да поучава е живѣлъ въ Назаретъ, който градъ бѣше прочутъ за невѣжество-то на жители-тъ си; и има доказателство че Исусъ, освѣнъ въ дѣтство-то си, никога не е излизалъ вѣтъ отъ Палестинѣ. Даже ако и да бѣше посѣтилъ други земли, той не бы можалъ въ никоѣж отъ тѣхъ да ся научи особенны-тъ истинны, които той е училъ свѣтъ-тъ, защото тѣ не сж ся прѣдавали нито въ Грыціѣ, нито въ Римѣ, нито въ Египетѣ. Този въпросъ ся е изсѣдвалъ добръ, и учени-тъ мѣжіе, въобще, не мыслятъ вече че Исусъ Христосъ е пріелъ нѣкои отъ учения-та си отъ Аѣнѣ, или отъ Александріѣ или отъ Индіѣ, или отъ ученицы-тъ на Зороастра или на Конфуціѣ. Даже Ренанъ приима това, и като не може да си обясни чудеснѣ-тъ мѣдрость на Исуса Христа, и като не знае какво друго да прави, прѣдлага, но не безъ двоумѣніе, че може бы Хелелъ, единъ Іудейскы Раввинъ, е былъ учитель-тъ му; обаче Д-ръ Шменкель, единъ ученъ Германецъ, е доказалъ че нѣма ни най-малко историческо доказателство за това мнѣніе. Освѣнъ това, горѣспоменѣто-то прѣдложеніе на Ренана не ся посрѣща съ общъ-тъ му теоріѣ относително за Исуса Христа.

Отъ други странѣ има силно доказателство че Исусъ прѣди да почне да поучава, бѣ прѣмнилъ животъ-тъ си въ художество-то на Іосифа. Въ първѣ-тъ годинѣ когато почнѣлъ да поучава, той е посѣтилъ отечество-то си и е проповѣдалъ за първѣ пѣтъ въ съборище-то му. Народъ-тъ ся е очудилъ и е казалъ: «Отъ кѣдѣ на тогози това? и коя е дадена-та нему мѣдрость, че и таквыи чудеса биватъ отъ рѣцѣ-тъ му? Не е ли този дърводѣлецъ-тъ, сынъ-тъ Маріинъ, и братъ на Іакова и на Іосія и на Іуда и на Симона? и не сж ли сестры-тъ му тука у насъ? И сѣблѣзняважъ ся въ него», Мар. 6; 2, 3. Мат. 13; 54—57. Сѣсѣди-тъ му и познайници-тъ му защо сж ся сѣблѣзнили въ него? Защото, като сж го познавали още отъ дѣтство-то му, тѣ сж знаели че той никога не ся е училъ, Іоан. 7; 16. Тѣ сж го считали за единъ обыкновенъ человекъ като себе си, и за това сж ся очудвали на учения-та му. Ако да не бѣше ся занимавалъ по прѣди съ дърводѣлство, сѣсѣди-тъ му не быхъ го нарекли дърводѣлецъ. Ако да бѣше той оставилъ отечество-то си за да ся учи другагѣ, тѣ при завръщаніе-то му не быхъ ся очудвали и не быхъ казвали: «Какъ знае този книжно учение като не ся е училъ? Іоан. 7;

15». Отъ това трѣбва да заключимъ че Исусъ ся е въспыталъ въ Назаретъ. Въ онзи градъ, обаче, не е имало отличны мѣжіе съ които той да е можалъ да ся събира и отъ които да е можалъ да получи нѣкои полезны наставленія.

Прочее, Исусъ Христосъ ся е приготвилъ безъ книги, освѣнъ Вѣтъхый-тъ Завѣтъ, и безъ учители освѣнъ, може-бы, такыва, каквыто ся нампрать въ единъ малкъ градъ като Галилеѣ, за да стане учитель на цѣлый-тъ свѣтъ. Чудно приготвление! (Слѣдѣва).

КАКЪ ДА СЯ ПРОПОВѢДВА.

Пый правимъ слѣдующы-тъ извлѣченія отъ единъ скаскъ въ който единъ отличенъ проповѣдникъ у Нью-Йоркѣ, говорилъ за начинъ-тъ по който може най-добръ да ся проповѣдва.

1. Проповѣдникъ-тъ трѣбва да има *опрѣдѣленъ цѣль въ всяко слово*. Когато почне да приготвя слово, той трѣбва първо да ся пыта: «Какво искамъ да извѣстѣ съ това слово?» — Когато человекъ пѣтува прѣзъ нѣкое поле дѣто нѣма пѣтъ, той сѣрѣдоточава очѣ-тъ си въ нѣкой отличенъ прѣдмѣтъ близо къмъ посокъ-тъ кѣдѣто иска да отиде, и тѣй върви право къмъ този прѣдмѣтъ; тѣй сѣщо за да не ся скытатъ мысли-тъ на проповѣдникъ-тъ и да не ся отклонява умъ-тъ му отъ прѣдмѣтъ-тъ на слово-то, той трѣбва да държи въ умъ-тъ си цѣль-тъ на това слово. При това, той трѣбва не само да има *опрѣдѣленъ цѣль*, но цѣль-та му трѣбва да е висока и достойна за да може да привлѣча вниманіе-то на слушатели-тъ и да имъ бѣде полезна.

2. Проповѣдникъ-тъ трѣбва да е *внимателенъ и точенъ въ употрѣбленіе-то на языкъ-тъ*. Въ Еклес. 12; 10 четемъ че: «Проповѣдникъ-тъ поиска да намѣри угодны думы: И писано-то бѣ правота, и думы на истинѣ.» Този проповѣдникъ не говорилъ каквыто думы вече му ся случили въ умъ-тъ, но избиралъ думы-тъ, които сж были най-приличны за прѣдмѣтъ-тъ му и най-сходны за слушатели-тъ му. Но какъ може тѣзи точность въ употрѣбленіе-то на языка да ся придобіе? Споредъ наше-то мнѣніе, това най-добръ ся постига чрѣзъ внимателно-то прѣписаніе на всяко слово. Важность-та на службѣ-тъ на проповѣдника изискува таквази точность. Той говори на человекы-тъ за най-важны-тъ нѣща, щото могатъ да занимаватъ умъ-тъ имъ, и една дума, безмысленно произнесена, може да има твърдѣ злы слѣдствія. Проповѣдникъ-тъ ще може най-добръ да ся пазитъ отъ непрѣдуманно говореніе когато пише внимателно онова, косто иска да говори.

3. Мисли-тъ на проповѣдникъ-тъ трѣбва да сж ясни и добръ наредени. Въ всѣко слово трѣбва да има добръ наредѣн. Разны-тъ части на слово-то трѣбва да слѣдватъ една другъ тѣй, щото да могатъ най добръ да водятъ слушатели-тъ къмъ желаемъ-тъ цѣль. Както въ единъ пирамидъ сграда-та почнува съ широко основаніе, и послѣ постепенно ся свѣршва съ единъ връхъ, тѣй и слово-то на проповѣдникъ-тъ трѣбва постепенно да е повѣзваемо, като ся увеличава въ силъ додѣто най-послѣ убѣди и умилли всѣкой слушатель.

4. Слово-то не бива да е много дълго. Дължинъ-тъ на слова-та не може точно да ся опрѣдѣли; тя зависи отъ проповѣдникъ-тъ и отъ прѣдмѣтъ-тъ на слово-то. Проповѣдникъ-тъ, обаче, трѣбва да има опрѣдѣленъ цѣль, и да ся спре щомъ достигне цѣль-тъ си. Който нѣма нищо достойно да каже, той нека свѣрши слово-то си колкото е възможно по-скоро, и който нма да говори нѣщо, нека го каже съ най-малко думы.

Обаче вліяніе-то на проповѣданіе-то зависи не само отъ слова-та, но и отъ самы-тъ проповѣдници. Тѣ трѣбва да иматъ нѣкои личны качества, отъ които първо-то е *усърдіе*. За да има усърдіе обаче, проповѣдникъ-тъ трѣбва да има живъ вѣрж. Сила-та на единъ проповѣдникъ много зависи на нѣмно-то му убѣжденіе въ истины-тъ, които той проповѣда, и на усърдіе-то, съ което ги проповѣда. Когато единъ проповѣдникъ дѣйствително вѣрува че той има работъ съ безсмъртны души, че ако тѣзи души не ся покажатъ, не уповаватъ на Господа Исуса Христа, и не живѣтъ споредъ заповѣди-тъ му, тѣ ще погынѣтъ; и, при това, ако той е увѣренъ че е призванъ отъ Бога да ги убѣди да избѣрѣтъ добръ-тъ часть, която никогда не може да ся отнеме отъ тѣхъ, тогава той не може да не е усърденъ въ трудове-тъ си.

Друго качество, необходимо за проповѣдникъ-тъ, е *дързостъ*. Апостоли-тъ благовѣстивахъ съ дързновение, и всицы, които сж имали успѣхъ въ проповѣданіе-то, сж были отличны за дързость-тъ си.

Друго потребно качество е *нѣжностъ*. Това качество не е отдѣлно отъ дързость-тъ, но ѝ е като допълненіе. Безъ нѣжность, дързость-та ся обраца на строгость. Тѣзи двѣ качества трѣбва да сж съединены у проповѣдникъ-тъ, както бѣхъ у Апол. Павла. Павелъ бѣше непоколебимъ герой на вѣрж-тъ, но той бѣше и много нѣженъ чловѣкъ. Какъ може тѣзи нѣжность да ся придобіе? Тя може да ся придобіе като помнимъ каквы смы были самы, и какъ Богъ ся е обхождалъ и ся обхожда съ насъ. Когато Исусъ исцѣли прокаженный-тъ, той ся допрѣ до него; тѣй и проповѣдникъ-тъ трѣбва да ся допира съ нѣжность-тъ си до онѣзи, които иска да ползува. Той трѣбва да помни че слушатели-тъ му иматъ нуждъ отъ Божіихъ-тъ помощъ, и че той е слуга на оногози, за когото е казано: «Тръсть смазана не ще прѣчупи, и замѣждѣло свѣщило отъ лентъ не ще угаси.»

Или молитва-та ще направи одного чловѣка да прѣстане да грѣши, или грѣхъ-тъ ще го направи да прѣстане да ся моли.

ЖЕРТВЫ.

Дума-та *жертва* въ Библиѣ-тъ значи приношеніе на Бога. Има причини да вѣрваме че жертвы-тъ първо бѣхъ опрѣдѣлены отъ Бога; другоиче тѣ бы были едно суевѣрно служеніе, което той не бы приѣлъ. Адамъ и сынове-тъ му, Ное и потомци-тъ му, Авраамъ, Іовъ, Мелхиседекъ, още прѣди Моисеовъ-тъ законъ, приносяхъ жертвы на Бога. Този законъ опрѣдѣля само качество-то и число-то на жертвы-тъ и нѣкои други подробности относительно за тѣхъ. Прѣди Моисеовъ-тъ законъ всѣкой чловѣкъ бѣше като священникъ; и бѣше свободенъ или самъ да принося жертвы-тъ си, или да избере който священникъ искаше да ги принесе за него. Въобще тѣзи честь ся отдаване на домовладыка-та; и слѣдователно туй бѣ едно прѣимущество на първородный-тъ. Подиръ Моисея, обаче, тѣзи привилегія, помежду Евреп-тъ, ся отдаване само на Аароновъ-тъ домъ.

Въ законъ-тъ ся опрѣдѣляше само едно мѣсто дѣто Евреп-тъ бывае да приносятъ жертвы. Людіе-тъ трѣбваше да ся събиратъ за служеніе на истиннаго Бога само около олтарь-тъ който исперво бѣше въ скиній-тъ и по-послѣ въ храмъ-тъ, Лев. 17; 4, 9. Втор. 12; 5—18. Въ нѣкои особенны случаи, обаче, пророци, царіе и сѣди приносяхъ жертвы и на други мѣста, Сѣд. 2; 5. 6; 26. 13; 19. 1 Цар. 7; 17. 3 Цар. 3; 2, 3. 18; 33. Законъ-тъ поучаваше Евреп-тъ да гледатъ съ ужасъ на чловѣчески жертвы, като язычически и отвратителны дѣла, Втор. 12; 31. Псал. 106; 37. Исаія 66; 3. Іез. 20; 31.

Евреп-тъ имахъ три вида жертвы. 1. *Всесъжжеіенія*, въ които цѣла-та жертва ся изгаряше, безъ да ся оставя нѣщо за чловѣкъ-тъ, който приносилъ жертвъ-тъ, или за священникъ-тъ който извършваше обрядъ-тъ, само че той земаше кожъ-тъ; защото прѣди да ся приносяхъ въ жертвъ, животны-тъ ся одирахъ и вътрѣшности-тъ имъ ся измывахъ, Лев. 1; 1—17. 7; 8. Съ всѣко всесъжженіе приноситель-тъ припознаваше и исповѣдваше грѣхъ-тъ си и нуждъ-тъ си отъ умилоствненіе. Изгоряваніе-то на цѣлж-тъ жертвъ означаваше че умилоствненіе-то трѣбваше да е съвършенно и че приноситель-тъ трѣбваше съвършенно да ся посвяти на Бога.

2. *Приношеніе за грѣхъ*. Тѣзи жертвы различавахъ отъ всесъжженія-та по това, че тѣ ся приносяхъ за нѣкои особны прѣстѣпленія сторены по незнаніе, или поне безъ лоще намѣреніе. Никаква часть отъ жертвъ-тъ не ся даваше на приноситель-тъ, но священникъ-тъ земаше единъ дѣлъ отъ неѣхъ, Лев. 4-6. 7; 1—10.

3. *Примирителны жертвы*. Евреп-тъ приносяхъ тѣзи жертвы за да изпълнятъ нѣкои оброчанія, да благодарятъ Богу за благодѣанія-та му, или да правятъ нѣкои особны посвященія. Евреп-тъ нѣмахъ никой задължителенъ законъ за тѣзи жетрвы, и затова тѣ ги приносяхъ когато искахъ, и което искахъ измежду позволены-тъ за жертвоприношенія животны, Лев. 3. 7; 11-34. Законъ-тъ изискуваше само животнот-то да е безпорочно. Онзи който го приносилъ дохождалъ до врата-та на скиній-тъ, туряше рѣцѣ-тъ си на главж-тъ му и го заколяше. Священникъ-тъ порѣсваше съ кръвъ-тъ олтарь-тъ на всесъжженіе-то; той изгаряше на олтарь-тъ тѣлстижъ-тъ на долнѣ-тъ часть на вътрѣшности-тъ му, т. е. тѣлстижъ-тъ който покрываше два-та бѣбрека, черный-тъ дробъ и чърва-та. И ако жертва-та бываше агне или овенъ, то ся изгаряше и опашкж-тъ му, която по онѣзи страны е много тѣста. Прѣди да ся турятъ тѣзи нѣща на огнь-тъ на олтарь-тъ, священникъ-тъ ги даваше въ рѣцѣ-тъ на приноситель-тъ и го накарваше да ги подига на горѣ и да ги маха (люлѣ) къмъ четыры-тъ точки на свѣта, като въ сжщо-то врѣме священникъ-тъ подкрѣпляше и оправяше рѣцѣ-тъ му. Грѣды-тъ и дѣсна-та плешка принадлежяхъ на священникъ-тъ който извършваше службж-тъ, ако Моисей и да споменуваше само грѣды-тъ. Освѣнь тѣзи, всицы-тъ други части на жертвъ-тъ принадлежяхъ на приноситель-тъ, и той можаше да ги яде съ домъ-тъ си и съ пріатели-тъ си, Лев. 8; 31. Примирителны-тъ жертвы означавахъ умилоствненіе за грѣхъ, и чрѣзъ това примиреніе съ Бога, и слѣте съобщеніе съ него и съ людіе-тъ му.

Приношенія-та отъ брашно или течности, приносены за грѣхъ, бѣхъ назначены повечето за спромасы-тъ които не можехъ да принесѣтъ волъ, или ярецъ, или нѣкое друго позволено животное, Лев. 5; 10-13. Таковы ся задоволивахъ да приносятъ чисто брашно, елей и ливанъ. Священникъ-тъ земаше единъ пѣльжъ шепъ отъ брашно-то и ливанъ-тъ и ги сипваше върху огнь-тъ на олтарь-тъ; а останѣла-та часть на брашно-то бываше негова и той трѣбваше да ѣдъ безъ квасъ въ скиній-тъ; никой другъ, освѣнь священники-тъ, не бываше да яде отъ него. Колкото за други-тъ приношенія, принесены отъ плодове, брашно, вино или отъ какво да е друго, священникъ-тъ хвърляше единъ часть върху олтарь-тъ, а друга-та часть бѣше за него и за други-тъ священники. Тѣзи приношенія всѣкога ся приносяхъ съ соль и съ вино, но безъ квасъ, Лев. 2. (Слѣдва).

ПИСМА ЗА МАЙКЫ.

7.

Христови-та грижа за дѣца-та.

Драгы Пріятели,

Когато Спаситель-тъ бѣше на земѣ-тъ той много уважаваше малкы-тъ дѣца. Въ всицы-тъ му думы, дѣто спомянува за дѣца-та, ся забѣлжва особна грижа и нѣжность за тѣхъ; той никогда не ги е отпѣждалъ отъ присѣтствіе-то си, нито ся е относялъ къмъ тѣхъ равнодушно като да покаже че тѣ му правѣхъ главоболіе. Напро-

тивъ той изболчи онѣзи, които пѣтствивахъ да не ся довождатъ къ дѣца при него, като каза: «Вѣте дѣца-та да дохождатъ при и не ги въспирайте; защото не вызи е царство-то Божіе.» Съ уста, които произнесохъ тѣзи чественны думы, «Азъ съмъ вѣніе-то и животъ-тъ», казахъ: «Оставѣте дѣца-та да дохожда мене.» Мар. 10; 14. Іоан. 11;

Въ 18-тъ главж на Матѣя мѣрватъ нѣколко хубавы Исусовы реченія относительно за дѣца-та. Ници-тъ му ся прѣпирали помеж кой отъ тѣхъ щѣше да е най-тъ а Исусъ зема едно дѣте и като стави посрѣдъ тѣхъ, рече: «И ви казувамъ, ако ся не обѣри бѣдете като дѣца-та, нѣма да вѣ въ царство небесно. И тѣй, който при себе си като това дѣте, той голѣмъ въ царство небесно.» и «Който приеме едно таквози дѣ мое име, мене приима. А който сѣзні одного отъ тѣзи малкы-тъ, вѣрувать въ мене, за него побы было да ся окачѣше на враму камѣкъ водениченъ, и да потѣ въ дълбины-тъ на море-то.» Въ стихъ той казва: «Гледайте, да не зрете одного отъ тѣзи малкы-тъ щото ви казувамъ че ангели-тъ на небеса выжгы гледатъ лице-Отца моего, който е на небеса слѣдъ като каза хубавж-тъ прит изгубенж-тъ овцж, той говори въ стихъ: «Така не е по волѣ на Отца вашего, който е на не да погыне единъ отъ тѣзи малкы.

Тѣзи изреченія показватъ во Исусовжъ относительно за дѣца-та, че като *Земително* *Земително* родители-тъ. Ако Христосъ и да жаваше толкозъ дѣца-та, пакъ въ кы-тъ му изреченія нѣма ни едина която да направи дѣца-та горѣ, или да ги възвыси надъ родитѣ имъ. За тѣхъ нѣма никаквы обіія за земно величіе, но има други бѣщаніе което е хылады пакти побро, сиречъ че Богъ самъ ще ги и постоянно ще ся грижи за тѣхъ. Смирненіе-то, простодушіе-то и тость-та на дѣца-та бѣхъ качества които привлѣкохъ любовь-тъ Хри въ къмъ тѣхъ, и го направихъ да поржчи дѣца-та за примѣръ на учцы-тъ си.

За това бащи-тъ и майкы-тъ трѣба да размышляватъ върху думы-тъ совы които приведохмы. Ный, мож никогда въ този свѣтъ нѣма да ремъ напълно значеніе-то имъ, и тѣхъ има много утѣшителны нѣща, то *можемъ* да разберемъ. Внимаю особно на тѣзи драгоценны дѣца. «Така не е по волѣ-тъ на Отца шего, който е на небеса, да по единъ отъ тѣзи малкы-тъ.» Когато го отъ чада-та ни ся зематъ отъ колко трѣбва да ся утѣшавамы като емъ че Богъ ги прибира при себе.

Исусъ е сжщо тѣй съчувствителъ и любезенъ Спаситель сега както ше и прѣди хылядо и осемстотинъ дини. Истина е че ный не можемъ га да занесемъ дѣца-та си при както правяхъ онѣзи майкы, които вѣяхъ когато той бѣше на земѣ. Ный не можемъ както тѣ да го ви да туря рѣцѣ-тъ си на главы-тъ или да ги земе въ обътія-та си и ги благослови; но ный можемъ да сѣстпимъ при него чрѣзъ молитвъ.

му ся молимъ съ по-добро увѣреніе че той ще благослови насъ и чада-та ни. Усѣщамъ ли ний че духъ-тъ ни ни-какъ не прилича на духъ-тъ на Христа, ни че поведеніе-то ни кѣмъ чада-та ни ни-какъ не е споредъ нѣжны-тъ му по-ученія? Ако е тъй, то самый-тъ цѣръ за това е да му ся молимъ да ни по-мага да подражавамы неговъ-тъ при-вѣръ. Ний можемъ да отидемъ при не-го съ вси-тъ си трудове и gryжы, съ вси-тъ си болки и слабости, и той ще ни избави и успокои; или ще ни дава силъ да търпимъ всичко. Исусъ съчувствува съ дѣца-та, но той съчувствува и съ майки-тъ, както е я-вно отъ поведеніе-то му прѣвъ жи-вотъ-тъ му. «Той зе на себе си на-ши-тъ немощи, и болести-тъ наши «внесе». Когато прѣдсказа бѣды-тъ, които щѣхъ да налѣтятъ Еврейскій-тъ народъ, страда-тія-та на майки-тъ ся вѣдѣхъ на него най-тъжы, Мар. 13; 17. Лук. 21; 23.

Нека прочее да пристѣпимъ дѣрзост-но при прѣсто-тъ на благодать-тъ за да получимъ милость и да намѣримъ благодать за помощъ въ вѣрѣ на пу-ждѣ, Евр. 4; 16.

ЗАПЛАТЫ-ТЪ И ИЖДИВЕНІЯ-ТА НА АНГЛІЙСКИ-ТЪ ХУДОЖНИЦИ.

(Слѣдующий-тъ членъ може да ин-тересува читатели-тъ ни, като имъ по-каже высоки-тъ заплати, които ся пла-щатъ на художники-тъ въ Англіѣ, и още непромышленность-та която въ много случаи ги расточава. Ред.)

Онѣзи, които казватъ че художни-цы-тъ въ Англіѣ не могатъ да сви-стѣвать, не знайтъ че тѣхний-тъ при-ходъ е по-голямъ отъ приходъ-тъ на много учены мѣжѣ, като лѣкари, про-повѣдники и адвокаты.

Художники-тъ, които работятъ въ фабрики-тъ за вѣлнены платове, зе-матъ отъ двѣ до три ан. лиры въ сед-мицѣ-тъ. Въ фабрики-тъ въ Блэктернъ мнозина отъ художники-тъ зема-тъ по 5 ан. лиры въ седмицѣ-тъ. Тѣ не трѣ-ба да иждивяватъ за пужды-тъ си нѣ-ща повече отъ 3 лиры въ седмицѣ-тъ, и слѣдовательно тѣ могатъ да спсѣ-вать по 2 лиры. Мнозина отъ тѣхъ, обаче, иждивяватъ почти всичкий-тъ си придобытокъ за безполезны работы, и затова тѣ почти нищо не спсѣвають.

Художники-тъ, които правятъ пар-мы-тъ машины, зема-тъ около 2 ан. ли-ры въ седмицѣ-тъ, а нѣкои отъ тѣхъ повече. Онѣзи, които работятъ желѣзо, зема-тъ отъ 4 до 6 ан. лиры въ сед-мицѣ-тъ, а момчета-та зема-тъ отъ по-ловинѣ до единъ лиръ въ седмицѣ-тъ. Тѣзи заплати сѣ по-големы отъ срѣд-ны-тъ заплати на лѣкары-тъ и на по-ложны-тъ военны чиновники.

Когато съчинитель-тъ на книгѣ-тъ «Писеніе» посѣтилъ прѣди нѣколко години Ренфрешайръ, намѣрилъ че работници-тъ, които копали въглища, зема-тъ повече отъ половинѣ лиръ на день. Единъ баща съ трима-та си сы-нове печелилъ по 60 лиры на мѣсець. Баща-та былъ въздърженъ и трудолю-бивъ человекъ. Той знаелъ че такыва голѣмы заплати не бы слѣдвали за дѣло вѣрѣ, така щото той и сынове-тъ му не изгубили вѣрѣ и спечелили доста за да ся приготвятъ за по-вы-соки занятія, и още да си купятъ нѣ-колко къщи. Другъ баща съ 4-тъ си

сынове печелилъ по 75 лиры на мѣ-сець и чрѣвъ трудолюбіе-то си и въз-държаніе-то си, тѣ спечелили доста за да си купятъ петъ къщи. Тѣзи бащи и сынове-тъ имъ сѣ были въздържни и прилежны, и сѣ ся трудили за обра-зованіе-то си. Повече-то обаче отъ тѣхны-тъ другари сѣ слѣдвали разли-ченъ пѣтъ. Тѣхны-тъ заплати сѣ были голѣмы, и затова тѣ не быхъ работили повече отъ 3 дня въ седмицѣ-тъ, а други-тъ 3 дня сѣ прѣминували въ крѣчмы-тъ и сѣ расточавали придобы-токъ-тъ си. Колкото повече заплати-тъ имъ сѣ ся умножавали толкова по-вече тѣ сѣ ся прѣдавали на разны по-роцы.

Слѣдствие-то на твърдѣ высоки за-платы е бывало повечето злощастно.

Въ единъ голѣмъ фабрикъ за желѣзны ордія при Нью-Кастель, дѣто художни-цы-тъ пріематъ отъ 300 до 400 лиры въ години-тъ, притяжатели-тъ скѣр-бятъ че повечето отъ работници-тъ имъ иждивяватъ по-големъ-тъ часть отъ придобытокъ-тъ си и не спсѣ-вать нищо за челяды-тъ си.

Рудары-тъ въ Билстѣнъ сѣ около 6,000 на брой, и тѣ иждивяватъ пове-че отъ 50,000 лиры въ години-тъ за опивательны питіета.

Такыва голѣмы злны какъ трѣбва да ся отмахнѣтъ? Нѣкои казватъ чрѣвъ образованіе, други чрѣвъ нравственны и религіозны наставленія, а трети чрѣвъ по-добры съпругы и майки и по-спо-койны и привлекательны домове.

Често ся казва че знаніе-то е сила, но истина е че и невѣжество-то е си-ла. Невѣжество-то вынѣгы е было въ свѣтъ-тъ по-силно отъ знаніе-то, за-щото по-големъ-та часть отъ челове-цы-тъ сѣ невѣжы.

«Колко сѣ яки правы-тъ думы!», казва Іовъ. Колко сѣ яки и кривы-тъ думы! Послѣдны-тъ често иматъ по-вече вліяніе надъ невѣжы-тъ отколкото пѣрвы-тъ, защото тѣ не ги разбира-тъ и не усѣщатъ силъ-тъ имъ. Когато испытамы добръ, ще намѣримъ че по-големъ-та часть отъ прѣстѣпники-тъ и отъ бѣдны-тъ сѣ невѣжы.

Слѣдовательно человецы-тъ за да ся освободятъ отъ пороцы-тъ си и отъ бѣдность-тъ си, нужно е да ся про-свѣтятъ. Трѣбва да ся пріеме, обаче, че образованіе-то само не е достато-чно да извърши това. Образованіе-то само не ще искорени лошы-тъ наклон-ности. Умственна-та образованность и-ма твърдѣ малко вліяніе надъ прав-ственно-то поведеніе. Образованіе-то трѣбва да ся основава върху начала-та на нравственность-тъ и на религіѣ-тъ; другояче человецы-тъ не ще ся ползуютъ отъ голѣмы заплати.

Едно отъ скѣрбны-тъ нѣща въ па-дѣжло-то естество на человекъ е и то-ва, че человекъ може да оправя дру-гы-тъ въ пѣтъ-тъ на живота, а той самъ да не ходи въ него; той може да испрати мнозина въ небе-то, а самъ да не влѣзе тамъ. И Ап. Павелъ като ся бояше да не бы и той да е въ то-ва състояніе, говори: «Уморявамъ тѣ-ло-то си и порабошавамъ го, че като проповѣдвамъ на други-тъ, да не бы да останѣ азъ отхвърленъ», 1 Кор. 9; 27. Както Апостолъ Павелъ, тъй и всякой проповѣдникъ или кой да е другъ Христіанинъ трѣбва да внимава да не бы, като проповѣда на други-тъ и ги оправя кѣмъ себе-то, самъ да бѣде отхвърленъ.

ВОЕННА-ТА ВАЖНОСТЬ НА ЦАРИГРАДЪ.

Цариградъ занимава толкова важно поло-женіе, щото нѣкое друго въ свѣтъ-тъ не може да ся сравни съ него. Въ рѣцѣ-тъ на единъ великъ Силъ заслужва да ся на-рече *ключъ на Европѣ и на Азіѣ*, както отличны-тъ историкъ Гиббонъ го е наре-кълъ. Причины-тъ на това сѣ явны. Царн-градъ е положенъ върху единъ тѣсенъ про-ливъ, който раздѣля два материка, по сте-пнява двѣ морета. Сила-та, която владѣе двѣ-тъ страны на този проливъ, може съ военно-то искусство на настоящий-тъ вѣкъ да направи Босфоръ-тъ и Дарданелъ-тъ непристъпны. Ако нѣкоя голѣма Сила за-владѣе Цариградъ и стане господаръ на два-та пролива, тя ще бѣде въ състояніе да постави единъ силъ флотъ въ Срѣдизе-мное море, и да упражни едно силно вліяніе надъ Азіатскій-тъ материкъ, на който край-бръжія-та ся мѣжатъ отъ Червено-то море и отъ Персійскій-тъ заливъ.

Ако Турци-тъ да не бѣхъ завладѣли столицѣ-тъ на Византійскѣ-тъ имперіѣ, тѣ не быхъ могли да обсадытъ Віенѣ, и флота-та имъ не бы могла да ся бѣе въ Лепантъ. Ако този градъ е далъ на Тур-цы-тъ силъ да распространитъ владѣнія-та си до толкова, то каква сила той трѣбва да даде на единъ народъ, който съ помощъ-та на нѣколко Германскы прѣселенцы е распространилъ владѣнія-та си отъ Балтій-ско-то море до Тихый-тъ океанъ и отъ Сѣверный-тъ Ледовитый океанъ до поля-ны-тъ на Сиръ Даріа! — (Дейли Телеграфъ).

ТЪРГОВСКО ИЗЛОЖЕНІЕ НА ПЛОВДИВ-СКИЙ-ТЪ САНДЖАКЪ.

Г-нъ Барингъ, който бѣше испратенъ мнѣжло-то лѣто отъ Англ. Правительство въ Българіѣ да опише на мѣсто-то станѣлы-тъ свръшества, направилъ напоследокъ е-динъ търговскы рапортъ на Пловдивскій-тъ санджакъ съ цѣль да покаже благоде-ствие-то му прѣди опустошеніе-то му отъ башибозуцы-тъ. Слѣдующе-то е едно скра-щеніе отъ него:

Населеніе-то на този санджакъ е 690,000 души, отъ които около 250,000 сѣ Мусу-лмани. Правительствени-тъ приходи отъ не-го възлзаятъ до 800,000 т. л. въ години-тъ, но отъ послѣдно-то му опустошеніе, тѣ сѣ ся намазили най-малко съ 300,000 т. л. Когато храна-та му е срѣдня, отъ не-го ся износятъ въ години-тъ между 100,000 и 125,000 крины кораво жито, отъ които по-големъ-та часть отива въ Фран-ціѣ, Италиѣ и Грціѣ. Срѣдно-то количе-ство оръсѣ, което излиза въ него е между 4,800,000 и 5,500,000 омы въ години-тъ; 500,000 ярешки кожи и 800,000 агнешки ся износятъ отъ него ежегодно, отъ кон-то почти всички-тъ отиватъ въ Франціѣ и Германіѣ. Годиниш-то произведеніе на пашкулы за сега е около 50,000 омы, отъ които повечето ся испращатъ за Франціѣ, а по-долни-тъ ся задрѣжатъ за мѣстно у-потрѣбленіе. Около 1,000,000 омы вѣлна излиза въ години-тъ, отъ които една де-сѣта часть ся износи навнѣ, а друга-та ся задрѣжа за правніе абы и шесци. Го-диниш-то произведеніе на тютюнь е около 1,000,000 омы, отъ които едѣмъ една чет-върта часть ся употреблява на мѣсто-то. Отъ него ся испращатъ за въ Ц/градъ е-жегодно около 250,000 овцы; и около 120,000 козы кожи и 60,000 овчы кожи ся испращатъ ежегодно за въ Германіѣ. Едно отъ главны-тъ произведенія е трандафило-во-то масло, отъ което въ години-тъ из-лазятъ около 800,000 мускалы (1 1/2 драм.), и всичко-то ся износи за Германіѣ, Англіѣ, Франціѣ и Америкѣ. Едно отъ слѣд-ствія-та на възстаніе-то е намаленіе-то на това произведеніе наполовина. Клисура е произвеждала голѣмо количество трандафи-лово масло, но казани-тъ ѣ за прѣправля-ніе-то му сѣ были изгорени или открадѣ-ни, и много години ще ся изминатъ додѣ-то жители-тъ ѣ да могатъ да си доста-вать нови. Въ други-тъ села на санджакъ-тъ, които не сѣ были изгорени, липца-ніе-то на обезпеченіе не дава възможность на селяны-тъ да отиватъ на трандафиловы-тъ си градины прѣди изгрѣваніе-то на слѣн-це-то за да могатъ да събиратъ листіе-тъ додѣто роса-та още е на тѣхъ. Тамъ из-лазятъ около 240,000 омы вино и 45,000 омы ракіѣ въ години-тъ, и количество-то което ся износи отъ тѣхъ, отива за въ о-

бласти-тъ на Софіѣ и Нишѣ. Около 500,000 кубическы метры чамовы дървета ся рѣжѣтъ ежегодно на дѣски и гряды (киришы) за построе-тія на къщи; но разореніе-то на Ба-такъ и на бичкѣицы-тъ му ще намалѣтъ твърдѣ много изпасеніе-то на кресте.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

СЪЮЗЪ-ТЪ НА ТРИ-ТЪ СѢВЕРНЫ СІЛЫ.

Слѣдующе-то извличамъ отъ *Дейли Нюс*: Споредъ послѣдны-тъ телеграмы, Руссіѣ ся приготви дѣятелно за войнѣ, но отъ дру-гѣ странѣ, расположеніе-то ѣ за миръ ся умножава отъ день на день. Трѣгваніе-то на Князь Николѣя, братъ-тъ на Рускій-тъ Императоръ, отъ столицѣ-тъ за да земе у-правленіе-то на южны-тъ войскѣ, които ся намира при р. Прутъ, естествено ся е по-здравило отъ народъ-тъ съ голѣмо въсхы-щеніе; но при всичко това, надѣжда има че въ конференціѣ-тъ ще ся зема-тъ дѣй-ствителны мѣрѣ за покровительство-то на Христіанскы-тъ племена въ цѣлѣ Европей-скѣ Турціѣ. Между тѣмъ, както второ-то слово на Князь Бисмаркъ показва, съюзъ-тъ на три-тъ Сѣверны Държавы не е раз-валенъ; и срѣдства-та, чрѣвъ които той трѣбва да ся поддрѣжа, сѣ доста ясно из-ложены отъ него, и ся видѣтъ стодны за тѣзи цѣль. Князь Бисмаркъ трѣбва да е и-малъ прѣдъ видъ народны-тъ и по-обшир-но Европейскы-тъ интересы; той трѣбва да е мислялъ първо за Германіѣ, и послѣ за Источны-тъ Христіани. Той не иска Рус-сіѣ да има тѣсно и особенно съюзничество съ Франціѣ; и затова той заякчава съ-юзъ-тъ между Германіѣ и Руссіѣ. Той ще подкрѣпи исканія-та на Генералъ Игнатіева въ конференціѣ-тъ, исканія, които той о-бѣча да счита като онѣзи въ сѣщность, които ся съдѣржатъ въ Берлинскій-тъ ме-моаръ; и ако Турціѣ отхвърли прѣдложены-тъ ѣ условія, тогава Руссіѣ може да земе работѣ-тъ въ свои-тъ си рѣцѣ, и да из-вади съ силъ прѣобразованія-та и порчи-телства-та, които пріятелскы-тъ прѣговори не быхъ сполучили да придобыятъ. «Ако конференціѣ-та не успѣе, война-та», казва Бисмаркъ, «е вѣроятна; и, никой не очѣ-ква отъ насъ да ся произнесемъ противъ неѣ, понеже тя има за цѣль онова, което ний ся трудимъ да постигнемъ». Отъ тѣзи думы, Руссіѣ е оздравена, и опасность-та за единъ Френско-Русскы съюзъ е отвър-нѣта. Но единъ Англо-Австрійскы съюзъ както и единъ Френско-Русскы не бы у-годили на Бисмарка. Той спечелва Руссіѣ на странѣ-тъ си като ѣмъ довѣрѣва че не ще ѣ противостои въ случай на войнѣ, по той иска да земе и Австріѣ на странѣ-тъ си. Война-та, Бисмаркъ утвърдява, ще ся ограничи; и ако стане нѣжкѣво опытаніе за продълженіе-то ѣ и за распространіе-то ѣ въ вредъ на Австріѣ, Германіѣ не ще допустѣе щото тя да пострада отъ земѣ или другояче.

Подъ тѣзи условія не е за чудяніе че съюзъ-тъ на три-тъ Държавы продължава да сѣществува. Той е единъ съюзъ осно-ванъ на общы интересы и взаимны услуги. Чрѣвъ едно обѣщаніе на земленно порчи-телство, Германіѣ задрѣжа Австріѣ, и о-стави Руссіѣ свободѣ да прѣслѣдва своѣ-тъ си политикѣ — съ миръ, ако е възмо-жно, и съ войнѣ, ако тя ся види за пуждѣ, да облекчи състояніе-то на Христіаны-тъ въ Турціѣ. Но този начинъ цѣль-та на Петербургскій-тъ Кабинетъ ся спечелва; и страхова-тъ на Виенскій-тъ Кабинетъ ся укротяватъ.

Князь Бисмаркъ като оздравява съюзъ-тъ на три-тъ Държавы, той не го прѣд-ставя като враждебенъ или запалителенъ на останѣлѣ-тъ часть на Европѣ. Като ка-залъ на противники-тъ си въ Германскій-тъ Парламентъ че тѣ никога не быхъ спо-лучили да развалѣтъ пріятелство-то на Гер-маніѣ и на Руссіѣ, пріятелство, което е сѣществувало прѣвъ вѣкове, той прибавилъ че Германіѣ има историческо пріятелство и съ Англіѣ. Той изразилъ надѣждѣ че Англіѣ и Руссіѣ ще дойдѣтъ до споразумѣніе върху всички-тъ различія, които сѣществу-вать помежду имъ. Съ други думы, той иска щото Англіѣ да пріеме исканія-та на Руссіѣ въ Ц/градъ, и неутралность-тъ, ако тя обяви войнѣ на Турціѣ.

ОТВАРЯНИЕ-ТО НА ПАРЛАМЕНТЪ-ТЪ ВЪ АНГЛИЯ.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ единъ Лондонскій вѣстникъ върху отваряние-то на Парламентъ-тъ въ Англія :

Официално се е извѣстено че Парламентъ-тъ ще си отвори на 27 Януарія. Това извѣстие задоволява Англійскій-тъ народъ, и първы-тъ засѣданія на Парламентъ-тъ ся очакватъ не само отъ Англія, но и отъ други-тъ Европейскы народы съ извѣрно-любопытство. Разискванія-та въ Парламентъ-тъ върху народны прѣдмѣты ясно показватъ желанія-та и чувствования-та на народъ-тъ, и пидущы-тъ му засѣданія не ще могатъ да покрѣпятъ народна-тъ воля върху Правителствениж-тъ политикъ въ Источный-тъ Вѣпросъ. Отъ послѣдно-то затваряние на Парламентъ-тъ насамъ почти само този вѣпросъ е билъ на разискване. Той е билъ прѣдмѣтъ-тъ на ежедневный-тъ разговоръ почти въ всякой домъ. Членове-тъ на Парламентъ-тъ сж были освѣтлени върху него не само отъ хылады-тъ публичны сѣбрания, и отъ многобройны-тъ печатаны изложениа, но още и отъ множество частны писма отъ офици конто тѣ прѣдставляватъ въ Парламентъ-тъ, така щото тѣ ще бждатъ въ състояние да изучатъ наскоро слѣдствія-та на народно-то вѣлиеніе. За пръвъ пѣтъ Г-да Гладстонъ, Лоу и Брайтъ ще могатъ да повторятъ нападенія-та си въ присѣдствіе-то на самы-тъ Министры. Но най-важно-то е че Правителство-то ще ся призове да изясни политикъ-тъ си; Лордъ Дерби да изложи исторіа-тъ на прѣговори-тъ си, и Лордъ Биктисфилдъ да изясни много тайны дѣла, конто оставатъ и до сега неоткрыты; и Парламентъ-тъ слѣдъ като чуе всички-тъ изясненія на Министры-тъ ще произнесе наскоро едно точно рѣшеніе. Ный смы на мнѣніе че това рѣшеніе не ще ся съгласи съ крайны-тъ взглядове на никои отъ партіи-тъ. Повечето членове отъ консервативж-тъ (умѣренж-тъ) партіи не ще бждатъ по-наклонны отъ членове-тъ на самж-тъ либералж (свободолюбивж) партіи да обявятъ войнъ въ защитъ на цѣлость-тъ и на независимость-тъ на Турціа. Отъ другъ страна мнозина отъ свободолюбивж-тъ партіи ще бждатъ наклонны да направятъ въсхыщеніе-то на Народна-тъ конференціа въ Англія по-умѣренно. Камара-та на Народны-тъ Прѣдставители ще рѣши каква трѣба да бжде политикъ-тъ на Министерство-то. Лордъ Сализбери въ всички-тъ си прѣговори трѣба да ся вліе отъ онова, което вѣрва че ще бжде дѣйствіе-то на тѣзи Камарж. Той може да пріеме или да отхвърли прѣдложения-та на Русіи прѣди отваряние-то на Парламентъ-тъ, но бждица-та политика на Англія трѣба да ся опрѣдѣли на конецъ отъ Народны-тъ Прѣдставители въ Парламентъ-тъ.

РУСИЯ И ПОРТА-ТА.

Единъ телеграмъ отъ С.-Петербургъ отъ 3 того, казва: «С.-Петербургскій-тъ Журналъ има причины да вѣрва че Русія не ще испрати никакъвъ отговоръ на послѣднж-тъ окръжжж нотъ на Турціа». Тѣзи е нота-та, чрѣзъ която Сафветъ паша, Министръ-тъ на Вншны-тъ Дѣла, е явилъ на посланицы-тъ на Силы-тъ на 7 минжлаго, че Порта-та ся съгласява да стане конференціа-та въ Ц/градъ, «като ще има за цѣль рѣшеніе-то на высшии мажнотѣи чрѣзъ полаганіе-то въ дѣйствіе на прѣобразования-та назначены да оздравятъ благосостояніе-то и обезпеченіе-то на всички-тъ народонаселенія въ Турскж-тъ Държавж». Послѣ нота-та прибавя слѣдующе-то: Порта-та ся надѣва въ сжщо-то врѣме че пълномощни-тъ пратеници, конто ще зематъ участіе въ тѣзи конференціи, не ще ся отдалячатъ отъ условия-та на Парижскій-тъ договоръ, конто запазватъ цѣлость-тъ и независимость-тъ на Турціи; че тѣ ще ся въздържатъ отъ всяко нѣщо, което може да наруши власть-тъ на Султаны-тъ; и че въ рѣшенія-та си, тѣ ще зематъ въ вниманіе мѣстны-тъ нужды и особенны-тъ свойства на Държавж-тъ, като уважаватъ офици договоры, конто Силы-тъ постоянно сж съвѣтали В. Порта да пазятъ строго. Порта-та вѣрва още че Силы-тъ ще оцѣнятъ голѣмж-тъ стойностъ на новы-тъ прѣобразования и учрежденія, конто ще ся въведатъ наскоро въ Държавж-тъ, и

чрѣзъ конто благосостояніе-то и обезпеченіе-то на всички-тъ ѣ народонаселенія ся оздравяватъ безъ различіе.

Сафветъ паша, министръ-тъ на Вншны-тъ Дѣла, е отговорилъ чрѣзъ едно окръжно писмо на Нотж-тъ на Князь Горчакова отъ 1-й минжлаго, въ която той излагаше причинны-тъ за въоръжаваніе-то на Русіи. Сафветъ паша въ писмо-то си казва че Порта-та не е отговорна за печалны-тъ събитія, конто ся случихъ въ нѣкон области на Държавж-тъ. Тя выжгы ся е трудила да примиритъ вѣстанія-та първо съ примирителны средства, и послѣ е прибѣгвала до дѣятелны мѣржы. Щомъ тѣ сж ся потѣжквали, Правителство-то е земало грѣжж да въведе нужны-тъ прѣобразования за всичко-то населеніе безъ различіе на племе и на вѣрж. Пріеманіе-то на безусловно-то прѣмірие и по-послѣ на Конференціи-тъ показва миролюбивый-тъ духъ на Султаново-то Правителство. Слѣдователно мѣржы-тъ конто Князь Горчаковъ прѣдлага въ окръжжж-тъ си Нотж и въоръжаваніе-то на Русіи не могатъ да ся оправдайтъ по никои начинъ.

НАРОДНА-ТА КОНФЕРЕНЦИЯ ВЪ АНГЛИИ ВЪРХУ ИСТОЧНЫЙ-ТЪ ВѢПРОСЪ.

Минжла-та седмица явихмы въ Зорницѣ че една Народна Конференція е засѣдала въ Лондонъ. Лондонскы-тъ вѣстници, конто току що смы пріели, даватъ слѣдующы-тъ подробности върху неѣ: Тя ся сѣбрала въ здание-то Св. Іаковъ, и имала двѣ засѣданія, отъ конто едно-то траяло 3 часа и прѣдсѣдатель-тъ му былъ Уестминстерскій-тъ Дукъ, а друго-то траяло 4 часа, на което прѣдсѣдатель-тъ былъ Лордъ Шяфтзбери. Зданіе-то было прѣпѣлнено съ народъ. Много членове отъ Парламентъ-тъ, и мнозина отъ благородны-тъ и отъ учены-тъ классове като Историчи, Професоры, Владыцы, и Проповѣдничы, сж присѣдствували.

Въ първо-то засѣданіе Уестминстерскій-тъ Дукъ казалъ че понеже сѣбрание-то състоило отъ най-отличны-тъ и най-вліятелны-тъ лица въ Англіи, прилично было щото тѣ да изразятъ мнѣнія-та си върху този важнъ вѣпросъ, конто заслужватъ да ся разгледатъ добрѣ отъ Правителство-то. Той казалъ че причинны-тъ, конто ги побудили да ся сѣбератъ, сж были дѣйствіа-та на Министръ-тъ на Вншны-тъ Дѣла, и послѣдно-то слово на Главный-тъ Министръ. Тѣ пѣмали такъж повѣренность въ политикъ-тъ на Правителство-то, щото да могатъ да стойтъ мирни. Ако Русія и да нападне Цариградъ, Англійскій-тъ народъ е рѣшилъ да не обявлява войнъ противъ неѣ. Народны-тъ заявленія въ цѣлж-тъ Държавж чрѣзъ Августа и прѣзъ Септември рѣшили този вѣпросъ. Англія трѣба да съдѣйствува усърдно съ Русіи за прѣобразования-та, конто трѣба да ся въведатъ въ Турціи и за нужды-тъ поржчительства; и понеже Англійскій-тъ народъ ся е рѣшилъ да не обявлява войнъ противъ Русіи за Турціи, добрѣ ще бжде щото това рѣшеніе да ся яви ясно на Турско-то Правителство. Много ся е говорило за Англіискы-тъ интересы, но има и други интересы, конто надминаватъ тѣзи, именно интересы-тъ на челоѣчество-то. Едно врѣме Англія е была първа, която да ся труди за свободж-тъ и за улучшение-то на състояние-то на челоѣческый-тъ родъ; защо тя да не продължава сжщж-тъ честна и челоѣческа политика?

Сжрѣ Джорджъ Камбелъ, който е билъ испрѣди подъ-управитель въ Бенгалъ и който напоследокъ е посѣтилъ Пловдивъ, казалъ въ това засѣданіе че той не ся надѣва че Тур. Правителство ще може да ся прѣобразува само. Истинна-та политика е да ся приготвятъ народы-тъ въ Турціи за самоуправленіе. Коренный-тъ недостатокъ на Тур. Правителство не е слабостъ-та му. Негово-то прѣобразование е нужно не за да изгони Турцы-тъ изъ Европж, но за улучшение-то и на тѣхно-то състояние. Той силно отхвърлил внушеніе-то на Бисмарка като прѣзрително, че Англія може да помага на Турцы-тъ по сжщый-тъ начинъ както Русія помогла на Сърбы-тъ, и той ся надѣвалъ че тѣзи Народна Конференція ще ся обяви не само противна за да ся помага на Тур. Правителство отъ Англ. Правителство, но и отъ частны Англичаны.

Въ второ-то засѣданіе Лордъ Шяфтзбери и Г-нъ Гладстонъ, бывшій-тъ главенъ Министръ, сж изrekli по едно слово. Послѣдній-тъ изразилъ надеждъ че това сѣбрание ще покаже на Правителство-то че Англіискый-тъ народъ е единогласенъ да ся въспротиви на досегашнж-тъ му политикъ въ Источны-тъ дѣла, и че не иска войнъ въ полжъ на Турціи.

Въ двѣ-тъ засѣданія около 20 отличны лица сж говорили. Главны-тъ прѣдмѣти на слова-та имъ сж были лошо-то управленіе на Турціи, неиспѣленіе-то на обѣщаны-тъ прѣобразования, отговорность-та на Европж и особенно на Англіи спрямо Турскы-тъ Христіаны, опрѣдѣленіе-то на прѣобразования-та и на поржчительства-та, конто трѣба да ся изискватъ отъ Турціи, и на конецъ едно протестуваніе срѣщо единъ войнъ отъ страна на Англіи въ полжъ на Турціи.

ВОЕННО-ТО ЗАНЕМАНИЕ.

Віенскій-тъ дописникъ на Лонд. Таймсъ отъ 28 минжлаго казва че новины-тъ отъ Ц/градъ сж по-миролюбивы отколкото бѣхъ прѣди нѣколко врѣме. Отъ пристиганіе-то насамъ на особенны-тъ пратеници честы свѣданія е имало между членове-тъ на Конференціи-тъ, и отъ тѣхъ ся вижда че едно споразумѣніе е по-вѣроятно сега отколкото испрѣди. Главный-тъ вѣпросъ е далъ Генералъ Игнатіевъ и Лордъ Сализбери ще могатъ да дождъ до едно споразумѣніе. Несъгласіе-то между Силы-тъ конто тѣ прѣдставляватъ не ся види да е толкова положительно колкото ся мысляше въобще. Англія, ако и да е още противна на военно-то занеманіе, пріема че то може да стане на конецъ необходимо. За сега тя поддържа че другы достаточны поржчительства може да ся намѣрятъ, и че поне нѣколко врѣме трѣба да ся даде на Турско-то Правителство да въведе самъ тѣзи прѣобразования, и че ако то не ги турѣ въ дѣйствіе, тогава да стане занеманіе-то. Отъ другъ страна, Русія като поддържа че военно-то занеманіе на единъ часть отъ Европ. Турціи е единичко-то средство за въвеждане-то на прѣлагаемы-тъ прѣобразования, не ся отказва да размысли върху другы нѣкон достаточны поржчительства.

Споредъ единъ телеграмъ отъ 5 того, С.-Петербургскій-тъ Хералдъ, въ единъ членъ върху конференціи-тъ, казва че относително до вѣпросъ-тъ за занеманіе-то на Българіи отъ чуждестраннж войскъ, Русія може да устѣпи като най-крайно нѣщо щото занеманіе-то да стане отъ войскы-тъ на нѣкои отъ неутралны-тъ Държавы. Сжщый-тъ вѣстникъ ся очудва за дѣто Франція ся показва съчувствителна къмъ Турціи.

Басиретъ отъ понедѣльникъ казва че Русія прѣдложила щото занеманіе-то на Българіи да стане отъ Холандскы войскы. Высока-та Порта рѣшила щото едно опитваніе за занеманіе ще ся счита отъ неѣ като обявленіе на войнъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ вторникъ, В. Везиръ Мехмедъ Рушди паша, си даде оставкж-тъ, и на негово мѣсто ся опрѣдѣли Мидхатъ паша.

Центральный-тъ Спомагателенъ Комитетъ е пріелъ 150 ан. лиры отъ нѣколко Единбургскы Господжы сѣбранны помежду тѣхъ за пострадавшы-тъ Българы.

А. Хералдъ казва че сега напоследокъ нѣколко Турскы мѣтежници, спомогнѣти отъ нѣколко Турскы войничы, първо ограбили Христіанскы-тъ дюканы въ чаршии-тъ на Ванъ (главный-тъ градъ въ Арменіи) и послѣ ги изгорили. Тѣ направили и другы нѣкон прѣстѣпленія. Арменско-то населеніе ся намирало тамъ въ крайнж бѣдность и въ голѣмъ страхъ.

Единъ телеграмъ отъ 6 того отъ Атинж казва че «Камара-та на Народны-тъ Прѣдставители рѣшила да са направи единъ заемъ отъ 400,000 ан. лиры за да ся истѣкмы въоръжаваніе-то на Гръциж.»

Единъ телеграмъ отъ Букурещъ казва че Князь Карлъ издалъ заповѣдъ за образуваніе-то на 8 новы алая (регименты) отъ

Романскж-тъ войскъ. Това образъ трѣбвало да почне на 20 того.

На 2-й того «Израилскій-тъ Сью Паризъ ималъ едно сѣбрание, въ кое ли участіе Еврейскы прѣдставители Англіи, Франціи, Германіи, Австріи, Швейцаріи, Холандіи и Ахъ. Въ това сѣбрание единъ мемоаръ ся нилъ за конференціи-тъ въ Ц/градъ, конто ѣж молятъ да даде пѣлно граж, политическо и религиозно равенство всички-тъ не-Мусулманскы населенія Турскы-тъ области, и да прѣгледатъ допѣлни договоры-тъ на 1858 за тѣ въ Романіи.

Г-нъ Рийдъ, Англіискый-тъ консулъ Русчукъ, който напоследокъ бѣ по въ Ц/градъ за да даде нѣкон свѣдѣнія за конференціи-тъ, заминж нѣколко деня за Ямболъ за да земстіе въ комисіи-тъ, която ще испѣлботы-тъ на Шевкетъ паша.

Прѣди нѣколко деня Австрійскій-портъ Радески, въ който имало 59 Б подѣ Австрійскж стражъ, като ся въ Българъ, тамошна-та Сърбска лотшила и извадила силомъ тѣзи Б отъ него. Австрійско-то Правителство поискала удовлетвореніе отъ Сърбско това нѣщо. Послѣдно-то ся съгласило прѣдѣли една смѣсена комисія, която пыта работж-тъ, и ся обѣщало да нановаты-тъ.

КОНФЕРЕНЦИЯ-ТА.

А. Хералдъ обнародва нѣкон извѣрж дѣла-та на първо-то прѣдуготоно сѣбрание на конференціи-тъ, конто ма отъ Европейскы-тъ вѣстници, казва че тѣ трѣба да ся пріематъ съ пазваніе. Тѣ сж слѣдующы-тъ:

За Чернагорж пълномощницы-тъ гласили за поправленіе-то на граници, като ѣ ся устѣпятъ 12 пограничжкія, именно, Зубци, Баняни, Пивбруакъ, Харанци, Колашичъ, и до І. Вазовичъ, Дрекаловичъ, Лучи, Сп. Никшичъ. При устѣпаніе-то на тѣ крајжкія Черногорскій-тъ Князь ще въ Цариградъ за да поднесе прилипочести на Султаны-тъ.

За Сърбіи пълномощницы-тъ сж сили за оттегляніе-то на Турскы-тъ скы отъ Сърбскж-тъ земж, за проіе-то на прѣмірие-то до сключиваніе миръ-тъ, и за усвоеніе-то на р. Др западнж граници на Сърбіи, като ѣ стѣпи Малый Зворникъ.

Вѣпросъ-тъ за Боснж и Херцегову получилъ точно рѣшеніе до 30 минжлаго Лордъ Сализбери въ свѣданія-та Генералъ Игнатіева ся съгласилъ по за занеманіе-то на Българіи отъ втѣ на нѣкои неутралнж Европейскж вж, като Белгія, Швейцарія, или Хол.

Минжла-та седмица, основающенъ свѣдѣніа-та на нѣкои отъ Турскы-тъ ницы, конто минуватъ за официалны, мы че формално-то отваряніе на конференціи-тъ ся отлага за 20 деня, и прѣто ся продължава още за 2 мѣсечны новины, обаче, не ся подтвердихъ офи. Конференція-та е имала до сега 7 уготовителны сѣбрания, и споредъ «радъ» формално-то отваряніе на сѣбрания ѣ, въ конто ще присѣдствуватъ скы-тъ пълномощницы, щѣне да стане твъртъкъ (вчера), а споредъ единъ Б телеграмъ С.-Петербургскій-тъ ж отъ 7 того сключва членъ-тъ съ конференціи-тъ съ тѣзи думы: «причинны да вѣрвамы че първо-то сѣніе на пѣлнж-тъ конференціи щѣ идущж-тъ сжботж (утрѣ), и че сѣ то ще бжде примирително».

Когато вѣстникъ-тъ ни бѣше вече печатъ, Стамбулъ въ единъ притуръ 9 того являва че «Конституція-та прогласи въ сжщый-тъ день съ тържественность.»

Издава ся отъ Американско-то Евр. Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатниж-тъ на Д. Арапи Агопъ-Ханъ № 11.